

تأثیر دعا بر مغز انسان

دانشمندان دانشگاه آره‌اوس با استفاده از سیستم اسکن مغزی به مطالعه بر روی مغز انسان در هنگام دعا و صحبت با خداوند پرداختند. به گزارش خبرگزاری مهر، محققان با اسکن مغز بیش از 20 داوطلب در هنگام دعا و صحبت با خداوند اعلام کردند مغز افراد در هنگام دعا به گونه ای که در هنگام صحبت با یک دوست فعال می شود، فعالیت می کند.

محققان دانشگاه آره‌اوس دانمارک به منظور مطالعه بر روی این پدیده از داوطلبان خواستند یک بار به خواندن یک دعای مذهبی و یک بار به خواندن یک متن غیرمذهبی و اجتماعی اقدام کنند. به گفته محققان در هنگام انجام عملیات اول و خواندن دعای خداوند مخصوص مسیحیان، قسمت‌هایی از مغز که با مرور ذهنی و تکرار در ارتباط است، فعال شد.

طی آزمایش دوم، داوطلبان قبل از خواستن آرزوهای خود از شخصیت خیالی بابا نوتل مشغول به خواندن دعا‌های شخصی خود شدند که این عمل باعث فعال سازی قسمت‌هایی از مغز که در هنگام برقراری ارتباط با انسانی دیگر فعال می شود، شد. این محدوده از مغز با تئوری ذهن (هشیاری از اینکه دیگران دارای انگیزه و غرض مستقل هستند) در ارتباط نزدیک است.

به نظر می رسد هر دو منطقه فعال شده مغز در این آزمایشها، رفتار خواستن و توجه به عکس العمل مخاطب که در این آزمایش خداوند بوده است را پردازش می کنند. همچنین قسمت‌های فعال شده قسمتی از قشر پیشین مغز به شما می روند که با توجه به قصد فرد دیگر در ارتباط است.

قشر پیشین مغز در انسان یکی از عوامل کلیدی تئوری ذهن است. به گفته محققان، این قسمت از مغز داوطلبان در هنگام انجام آزمایش دعا‌های شخصی و صحبت با شخصیت بابانوتل غیر فعال بوده است. این پدیده نشان می دهد داوطلبان بابا نوتل را شخصیتی کاملاً خیالی و خداوند را موجودیتی واقعی می دانند.

در عین حال مطالعات گذشته نشان می دهد که قشر پیشانی مغز در انسانها در هنگام تعامل با اجسام بی جان نیز فعال نمی شود. زیرا مغز از چنین اجسامی انتظار عکس العمل ندارد و به همین دلیل نیازی برای فکر کردن به آن جسم احساس نمی کند.

بر اساس گزارش نیوساینتیست، محققان بر اساس نتایج نهایی اعلام کردند افراد در هنگام دعا این تصور را دارند که در حال صحبت با شخصی خاص هستند که این نتیجه از نظر مسیحیان نشانه ای جدید از قطعیت وجود خداوند است.

منبع: مهر